

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az ifj. dr. Horváth Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kádár Mihály jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen közlekedési bírság ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. szeptember 15. napján kelt 1.K.21.443/2010/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.K.21.443/2010/5.számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint elsőfokú és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti és 36.000 Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az általa vezetett ... forgalmi rendszámú, napraforgót szállító tehergépjárművel 2010. március 14-én, vasárnap reggel 7 óra 57 perckor jelentkezett kilépésre a ... kamionterminál területén. A felperes a március 13-i, szombati éjszakát a határhoz legközelebbi, ... Kft. által üzemeltetett, közlekedési hatóság által kijelölt parkolóban töltötte, és az EK 007246/10. számú, 2010. március 14-én 7 óra 47 perckor kiállított számla szerint 12 órát várakozott itt.

A kilépő kamionterminál területén a hatóság a fuvarokmányokból, menetíró korongokból, a terminálprogram adataiból megállapította, hogy a felperes engedély nélkül vezette a nehézgépjárművet a forgalomkorlátozásra vonatkozó időszak alatt, áruja nem tartozik azon áruféleségek körébe, amelyekre nem vonatkozik a forgalomkorlátozás, és a felperes nem rendelkezik forgalomkorlátozás alóli mentességre vonatkozó dokumentummal, engedéllyel.

Az elsőfokú hatóság a 2010. március 14. napján hozott 3329-2/2010. számú - és a 2010. április 9-én kelt 3329-6/2010. számú határozatával kijavított - határozatában kötelezte a felperest 150.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére. Érdemi döntését a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20.§ (1) bekezdés j) pontjára, a 190/2008. (VII.29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 2.§ (1) bekezdésének b) pontjára, a 156/2009. (VII.29.) Korm.r. 10. melléklet 1) pontjára alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes forgalomkorlátozás alóli mentesség hiányában engedély nélkül közlekedett, és ezzel megszegte a nehéz tehergépkocsi közlekedésének korlátozására vonatkozó rendelkezéseket.

Az alperes a 2010. május 7. napján hozott 6277-1/2010. VPÉARP számú határozatában az elsőfokú határozatot - helyes indokaira tekintettel- helybenhagyta. A felperes fellebbezésében előadottakra figyelemmel rögzítette, hogy a Korm.r. 5.§ m) pontjában szabályozott mentesség csak az államhatár és a legközelebbi parkolóhely között engedélyezi a közlekedést, a parkolóhely és az államhatár között nem. A bírság kiszabása szempontjából pedig irreleváns, hogy a tehergépjármű milyen távolságot tett meg a forgalomkorlátozás időszakában, a felperes - engedély hiányában - csak a forgalomkorlátozási időszak letelte után indulhatott volna el a határátkelőhely felé.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését, fizetési kötelezettség alóli mentesítését kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes tévesen értelmezte és alkalmazta a Korm.r. 5.§ m) pontját, hivatkozott arra is, hogy a vele szemben kiszabott bírság eltúlzottan nagy összegű.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

Jogi álláspontja a következő volt:

„A grammatikai-nyelvtani szabály, kontextuális - értelmezést alkalmazva” a Korm.r. 5.§ m) pontjának szövegezéséből nem következik az, hogy közlekedési korlátozás idején a tehergépjármű a közlekedési hatóság által erre a célra kijelölt, az államhatárhoz legközelebbi parkolóból ne közlekedhetne az államhatár felé. E törvényhely ugyanis lehetővé teszi az államhatár és a legközelebbi parkoló között oda-vissza közlekedést, és a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy ezt támasztja alá a Korm.r. 5.§ n) pontjának szövegezése is.

Az alperes tévesen értelmezte a Korm.r. 5.§ m) pontját, ezért jogszabálysértően kötelezte a felperest közigazgatási bírság megfizetésére.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Korm.r. 2.§ (1) bekezdés b) pontjában, 5.§ m) pontjában, a Kkt. 20.§ (1) bekezdés j) pontjában, és a 156/2009. (VII.29.) Korm.r. 11.§-ában, 10. számú melléklet 1) pontjában foglaltaknak, téves jogértelmezésen és jogalkalmazáson alapul.

A felperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felek közötti jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezések az alábbiakat rögzítik:

A Korm.r. 2.§-ának (1) bekezdése értelmében nem lehet az e rendelet hatálya alá tartozó tehergépkocsival az ország közútjain szeptember 1-jétől június 30-ig a megelőző nap 22 órától vasárnap és munkaszüneti napokon 22 óráig közlekedni.

Az 5.§ szerint a 2.§-ban meghatározott közlekedési korlátozás nem vonatkozik a m) pont értelmében „az államhatár és a közlekedési hatóság által erre a célra kijelölt legközelebbi parkoló között közlekedő” tehergépkocsira, az n) pont értelmében pedig „az államhatártól a magyarországi telephelyig, első lerakóhelyig - a 2.§ (1) bekezdésének a) pontja szerinti időszakban - közlekedő olyan tehergépkocsira, amely az a) c) és d) pontban foglalt tehergépkocsi kivételével - a 3. mellékletben megjelölt útvonalak igénybe vétele nélkül közlekedik”.

Az ismertetett jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy főszabályként a Korm.r. tiltja a közlekedést a 2.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben. Ehhez képest tartalmaz kivételes szabályt az 5.§, amely felsorolja azokat a törvényi tényállásokat, amelyek megvalósulása esetén nem érvényesül a közlekedési korlátozás.

A Korm.r. 5.§ m) pontjában megfogalmazott szabályozás egyértelműen és kifejezetten az államhatártól a közlekedési hatóság által erre a célra kijelölt legközelebbi parkoló között közlekedő járművekre vonatkozik, és nem a parkoló és az államhatár közötti közlekedésre, az n) pont esetén pedig a mentesülés a törvényi tényállásra figyelemmel az államhatár és a magyarországi telephely közötti közlekedést nevesíti.

Téves az a felperesi álláspont, mely szerint a helyszínek közötti közlekedés megengedett az 5.§ értelmében, tekintet nélkül arra, hogy az honnan, tehát milyen irányból és mely irányba történik. Az előzőekben ismertetett jogszabályhely (m) pont) ugyanis csupán egy bizonyos irányból történő közlekedést enged meg, nevezetesen az államhatár és a közlekedési hatóság által erre a célra kijelölt

legközelebbi parkoló közöttit, és jelen ügyben ennek fordítottjáról van szó, mivel a felperes a parkoló és az államhatár között közlekedett, ami tilalom alá esik.

Az m) pontban foglalt mentességgel az volt a törvényi megfogalmazásból következő jogalkotói cél, hogy amennyiben az államhatáron történő belépés előtt vagy belépés során a gépjárművezető okmány és vámkezeléssel töltött ideje alatt következik be a hétvégi forgalomkorlátozás, akkor el tudjon jutni egy olyan parkolóhelyre, ahol a közlekedési tilalom idejét megfelelő körülmények között el tudja tölteni. Az átkelőhelyeket ugyanis csak határátlépés céljából lehet igénybe venni, és csak annyi ideig, amíg az átlépéshez szükséges okmányellenőrzéseket, vámeljáráásokat, és egyéb ellenőrzéseket elvégzik az erre kijelölt szervek a határterületről, valamint a határátkelőhely területére nem határátlépés céljából történő belépés és tartózkodás szabályairól szóló 330/2007. (XII.13.) Korm.r. 2., és 4.§-ai értelmében. A Korm.r. 5.§ m) bekezdése tehát azért engedi meg az államhatártól a közlekedési hatóság által erre a célra a kijelölt legközelebbi parkolóig való közlekedést a forgalomkorlátozás ideje alatt, mert az államhatáron való tartózkodás nem határátlépés céljából, főszabályként tiltott.

Az előzőekben részletezettek miatt a felperes - az általa sem vitatott perben irányadó tényállásra figyelemmel - elkövette az engedély nélküli közlekedés szabálysértését, ami miatt a 156/2009. (VII.29.) Korm.r. 10. sz. számú melléklet 1) pontja értelmében a bírság összege 150.000 Ft.

A jogvita eldöntésére irányadó és alperes határozatában helytállóan felsorolt és helyes jogértelmezéssel alkalmazott rendelkezések nem teszik lehetővé méltányosság alkalmazását, továbbá olyan tények, körülmények figyelembe vételét, amelyekre a felperes a keresetében hivatkozott.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság csak azt állapíthatta meg, hogy a keresettel támadott határozatok megalapozott és jogszerű, a jogvita eldöntésére irányadó kogens (kötelezően alkalmazandó) jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő érdemi döntést tartalmaznak, ezért a jogerős ítéletet - a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján - hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezések a Pp. 78.§ (1) bekezdésében foglaltakon, a kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére vonatkozóak pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapulnak.

Budapest, 2011. június 9.

*Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó
bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró*